

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΙΜΠΕΡΑΤΟΡΙΚΗ
19 ΑΒΓ. 1909
ΗΘΕΡΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ

Βιβλ. Γενελογικόν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΘ'
— 0 —
ΑΡΙΘ. — 31

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1909

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΟΜΕΝΗ		
Καθ' όλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετ' ἱστία ἀργυρᾶ	5	
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκάλους	3	
ἐν τῇ ἑξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ.	25	

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	
+ Ὁ Ἐλασσώνος ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (Πρόεδρος)	
+ Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος BENIAMIN	
+ Ὁ ἀρχιεραμ. τῆς Ἱ. Συνόδου ἀρχιμ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ ἀρχισυντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Πᾶσα αἴτησις ἢ χρηματικὸν ἔμβασμα ἀπευθυντέα ἐπ' ὀνόματι τοῦ διευθύνοντος τὸ γράφειον ἀρχιμ. Καλλ. Δελικάνη. Πᾶσα δὲ πληρωμὴ δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς αὐτοῦ τε καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ λογιστηρίου τῶν Πατριαρχείων κ. Κ. Ἰωαννίδου καθὼς καὶ τὴν σφραγίδα τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπεὶ εἰρήνη; (ἐκκλησιαστικὰ γράμματα, Α' τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας Β' τῶν περὶ αὐτὸν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν, Γ' τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, τὰ ἀποσταλέντα τηλεγραφήματα) — Ἐκκλησιαστικὸν χρονικὸν — Λυπηρὰ παρεξηγήσεις — Ἡ ἐξοικονομητικὴ ἀδελφότης — Ἀνέκδοτα τῆς Κυριακῆς (Α' καὶ ΔΑ').

ΥΠΕΡ ΕΙΡΗΝΗΣ

Εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν μεταξὺ τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ τῶν αγίων Ἐκκλησιῶν Θεοῦ-πόλεως Ἀντιοχείας καὶ Ἀγίας Πόλεως σχέσεων καὶ τῆς ἀδελφικῆς κοινωνίας ἀναφέρονται τὰ σήμερον ἐκδιδόμενα τρία ἐπίσημα ἐκκλησιαστικὰ γράμματα, τὸ (Α') τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου κ. Γρηγορίου Ἀντιοχείας, τὸ (Β') τῶν περὶ αὐτὸ ἱερωτάτων μητροπολιτῶν, καὶ τὸ (Γ') τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Δαμιανοῦ Ἱεροσολύμων καὶ τῶν μελῶν τῆς περὶ αὐτὸν ἱερᾶς Συνόδου. Κατόπιν τούτων βλέπουσιν οἱ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἀναγνώσται τὰ τηλεγραφήματα τῆς Μ. Ἐκκλησίας τὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εὐκταίας ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας ἀγγέλλοντα τοῖς τρισὶ μακαριωτάτοις πατριαρχαῖς καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν τῶν πατριαρχῶν, μεθ' ὧν ἐπανεδέχθησαν αἱ κανονικαὶ σχέσεις.

Ταῦτα πάντα ἔχουσιν οὕτω·

Α' Πατριάρχου Ἀντιοχείας.

Ἀριθμ. 684

Παναγιώτατε ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμένης πατριάρχα, ἐν Χριστῷ ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν μετριοτήτος, κύριε Ἰωακείμ! Τὴν ποθεινοτάτην ἡμῖν σεβασμιάν σου παναγιότητα φιλήματι ἀγίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερῷοις προσαγορεύομεν.

Σεπτῇ καὶ παναρχαίᾳ κατακολουθοῦντες τάξει, καθ' ἣν οἱ τῶν αγιωτάτων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ ἀνακοινοῦνται ἀλλήλοις τὰ ἐν ταῖς ἐαυτῶν Ἐκκλησίαις ἐκάστοτε ἐπισυμβαίνοντα σπουδαῖα γεγονότα, καὶ δὴ τὰς ἐγκαταστάσεις αὐτῶν διὰ τῶν εἰρηνικῶν γραμμάτων, προαγόμεθα δηλώσαι τῇ θειοτάτῃ καὶ σεβασμιωτάτῃ αὐτῆς παναγιότητι, ὅτι, τοῦ προκατόχου ἡμῶν κυροῦ Μελετίου πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἰανουαρίου μηνός, προσεκληθῇ κατὰ τὰ κρατοῦντα θέσμια ἢ ἐκλογικὴ συνέλευσις, ἥτις συνεδριάσασα μετὰ ταῦτα κανονικῶς, ἀποτελουμένη ἐκ τε τῶν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν τοῦ ἀντιοχικοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου καὶ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ λαοῦ ἀντιπροσώπων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τέως τοποτηρητοῦ τοῦ θρόνου σεβασμιωτάτου ἀγίου Ἐμμέσης κυρίου Ἀθα-

νασίον, ἐπετέλεσε τὰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας ἐν ταῖς κανονικαῖς αὐτῆς συνεδριάσεσι, μεθ' ὃ τῇ ἐ' τοῦ ἰουνίου μηνὸς ἐνεστῶτος ἔτους, ἡ ἱερὰ καὶ ἁγία Σύνοδος τῆς τῶν ἀντιοχείων Ἐκκλησίας, ἀποτελουμένη ἐκ πάντων τῶν κανονικῶν μητροπολιτῶν τοῦ ἀποστολικοῦ τούτου θρόνου, κατὰ τὰ ἱερὰ θέσμια συνήλθε μόνη ἐν τῷ ἐν Δαμασκῷ καθεδραϊκῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ὑπὸ τὴν αὐτὴν πάλιν προεδρείαν, καὶ χειραγωγουμένη τῇ χάριτι τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ καὶ ὁμοφωνίᾳ ὁμοθυμῶς ἀπεῖδεν εἰς τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν καὶ ἐξελέξατο τὴν ἡμῶν μετριότητα πατριάρχην τῆς μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς.

Ἐπινεύσει δὲ τῆς ἁνωθεν ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένης πολιτικῆς ἀρχῆς, τῆς αὐτοῦ αὐτοκρατορικῆς μεγαλειότητος τοῦ κραταιοτάτου καὶ γαληνοτάτου ἄνακτος καὶ σουλτάνου, δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἐπικυρωθείσης τῇ ἐ' ἐνεστῶτος μηνὸς τῆς οὐτωςὶ κανονικῶς γενομένης ἐκλογῆς ἡμῶν, συνετελέσθη τῇ χθὲς κυριακῇ, ἐξ' τοῦ ἱσταμένου μηνὸς αὐγούστου, ἡ κατὰ τὰ σεμνοπρεπῶς τεθεσπισμένα ἀνάρρησις ἡμῶν ἐπὶ τὸν ἁγιώτατον ἀποστολικὸν καὶ πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας, ἐν τῷ ἐν Δαμασκῷ καθεδραϊκῷ ναῷ τῷ ἁνωτέρῳ μνημονευθέντι.

Ἰερώτατον τοίνυν μέλημα ἔχοντες ἀδιάρρηκτον καὶ ἀδιάσπαστον διατηρῆσαι τὸν σύνδεσμον τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος καὶ ἀγάπης, προαγομέθα εἰς ἀπόλυσιν τῶν δε ἡμῶν τῶν ἀδελφικῶν γραμμάτων, δι' ὧν, τὰ ἁνωτέρῳ δηλοῦντες τῇ σεβασμιωτάτῃ αὐτῆς παναγιότητι, πνευματικῶ καὶ ἀγίῳ πόθῳ αὐτὴν περιπτυσσόμεθα καὶ τὸν ἐγκάρδιον αὐτῇ ἀπονέμεμεν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν. Ἀναλαβόντες δὲ τοῦ, οἴκας τοῦ θεοπαγοῦς τῆς ἁγιωτάτης τῶν ἀντιοχείων Ἐκκλησίας σκάφους, ὑπὸ μιᾶς καὶ μόνης διακαιόμεθα ἐπιθυμίας πῶς ἔσται δυνατόν, θείᾳ ἀρωγῇ, θεοφιλῶς ποιμαίνειν τὸν ἐγκεχειρισμένον ἡμῖν περιούσιον τοῦ Κυρίου λαὸν εἰς τὰς νομὰς τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος καὶ δικαιοσύνης δεξιῶς καὶ θεαρέστως τὴν θεόφωστον κιβωτὸν, καθοδηγοῦντες αὐτὴν εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἅγιον καὶ τέλειον. Ἀλλὰ μὴν τῶν ἱερωτάτων καὶ γλυκυτάτων ἡμῖν καθηκόντων ἐν ἔσται καὶ τοῦτο, σπουδαζέμεν τηρεῖν μετὰ τῆς σεβασμίας αὐτῆς παναγιότητος τοὺς ἱεροὺς δεσμοὺς τῆς ἀγάπης, ποιῆσθαι εὐχας καὶ δεήσεις ὑπὲρ τῆς καρποφόρου διακονίας αὐτῆς τε καὶ ἡμῶν ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου πρὸς δόξαν τοῦ ὑπερδεδοξασμένου αὐτοῦ ὀνόματος. Παρὰ τῆς εὐσεβείας δὲ τῆς αὐτῆς παναγιότητος ἐν ἐπιθυμοῦμεν, ἀπολαύειν τῶν ἴσων καὶ ἀξιοῦσθαι συνεχῶν γραμμάτων πρὸς κραταίωσιν καὶ ἐπίρρωσιν τῶν ἀδελφικῶν μεταξὺ ἡμῶν δεσμῶν τῆς ἀγάπης, ἥτις ἐστὶ τὸ πλή

ρωμα τοῦ νόμου καὶ ἡ ὑψίστη ἐντολὴ τοῦ Αὐτρωτοῦ καὶ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ἐπὶ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν τιμιωτάτην αὐτῆς κορυφὴν, ἐξιτούμεθα παρὰ τοῦ χαριτοδότου Θεοῦ τὰ πολύτιμα αὐτῆς ἔτη ὅτι πλεῖστα ὑγιεινὰ κατ' ἄμφω καὶ σωτηριωδέστατα.

Ἐν Δαμασκῷ α γ ς', αὐγούστου ιδ'.

Τῆς ποθεινοτάτης ἡμῖν σεβασμίας αὐτῆς παναγιότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Ἀντιοχείας ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.

(ἡ σφραγὶς τοῦ πατριάρχου)

(γράμμασιν ἑλληνικοῖς)

Β' ἀρχιερέων Ἀντιοχείας.

Παναγιώτατε, θειότατε καὶ σεβασμιώτατε δέσποτα.

Κελεύει τῆς αὐτοῦ θειοτάτης μακαριότητος τοῦ τρισεβάστου ἡμῶν πατρὸς καὶ πατριάρχου κυρίου Γρηγορίου, συνελθόντες οἱ βαθυσεβιστῶς ὑποφαινόμενοι ἐλάχιστοι λειτουργοὶ τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας ἐν Δαμασκῷ εἰς Σύνοδον, πρὸς ἐπιθεωρίαν τῶν ἐν τῷ Πατριαρχείῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις αὐτοῦ παρεμπιπτουσῶν ὑποθέσεων, καὶ τοῦ πρώτου λόγου γενομένου περὶ τῶν σχέσεων τῆς ἁγιωτάτης ταύτης Ἐκκλησίας μετὰ τῶν ἁγιωτάτων αὐτοκεφάλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἔγνωμεν παρὰ τῆς αὐτοῦ θειοτάτης μακαριότητος ὅτι ἡ εἰρηνικὴ ἐπιστολή, ἡ κατὰ τὸν μῆνα αὐγούστου τοῦ λήξαντος ἔτους πρὸς τε τὴν ἡμετέραν θειοτάτην παναγιότητα καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ θειοτάτην μακαριότητα τὸν πάπαν καὶ πατριάρχην Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου κύριον Φώτιον καὶ τὴν αὐτοῦ θειοτάτην μακαριότητα τὸν πατριάρχην Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης κύριον Δαμνιάδην ἀποσταλείσα, ἡ τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐνθρόνισιν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου Ἀντιοχείας ἀγγέλλουσα, μένει ἄχρι τοῦ νῦν ἄνευ ἀπαντήσεως, καὶ ὅτι ἡ αὐτοῦ θειοτάτης μακαριότητος, τὸν ἱερὸν σύνδεσμον τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος στερρῶς διακρατῶν μνημονεῖ ἐν ταῖς ἱεραῖς λειτουργίαις τὰ σεπτὰ ὀνόματα τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν ἀπάντων, εὐχόμενος καὶ θερμῶς ἐκλιπαρῶν τὸν Ἄκρον Ἀρχιερέα ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰρήνης, ἥς οὐδὲν πολυτιμότερον, οὐδὲ γλυκύτερον, οὐδὲ θειότερον.

Ταῦτα παρὰ τῆς αὐτοῦ θειοτάτης μακαριότητος ἀκούσαντες, γνώσκοντες δ' ἀφ' ἐνὸς μὲν ὅσον πολλὰ καὶ ποικίλα αἱ τῷ πατριαρχικῷ ἀξίωμα περιστοιχίζονται μέριμναι, ἀφ' ἑτέρου δ' ὅτι ἡ εἰς τὴν εἰρηνικὴν ἀπάντησιν χρήζει καιροῦ, ἵσως δὲ καὶ συνεννοήσεως μετὰ τῶν λοιπῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, ἐκρίναμεν οὐχὶ παρεληλυθότα τὸν τῆς ἀπαντήσεως χρό-

νον. Ἐν τούτοις ἡ θερμὴ ἡμῶν ἐπιθυμία τοῦ ἰδεῖν τὸν σύνδεσμον τῆς εἰρήνης συνδέοντα κρατερῶς τοὺς ἅγιους τάτους ταγοὺς τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἅπαντας πρὸς νικηφόρον συναγωνισμόν τῶν πάντων κατὰ τῶν πολυνύμων ἐπιβουλῶν, διεξανέστησεν ἡμᾶς εἰς ἀποστολὴν τῶνδε τῶν ταπεινῶν γραμμάτων, δι' ἐλπίδος ἔχοντας ἀγαθῆς καὶ βεβαίας ὅτι ἡ ὑμετέρα σοφωτάτη παναγιότης, ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὴν βαθυνοίᾳ, ἱλαρῶς ἐπιβλέπουσα ἐπὶ τὴν χριστιανικὴν ἡμῶν εὐκρίνειαν εὐδοκήσει ἀπαντῆσαι εἰς τὴν ἐν λόγῳ πατριαρχικὴν εἰρηνικὴν.

Καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτῃ, κατακλείνουντες τὴν παροῦσαν, ἐπισφραγίζομεν αὐτὴν διὰ θερμοῦ ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτῆς φιλήματος, ἐξαιτούμενοι παρὰ τοῦ χαριτοδότου Θεοῦ τὰ πολύτιμα αὐτῆς ἔτη ὅτι πλεῖστα, ὕγιενά καὶ σωτηριωδέστατα. Ἀμήν.

Ἐν Δαμασκῷ, αἰζ', ἰουνίου ε'.

Τῆς ὑμετέρας θειοτάτης παναγιότητος
ταπεινοὶ ἐν Χριστῷ θεράποντες

- + Ὁ Ἐπιφανείας Γρηγόριος
- + Ὁ Λαοδικείας Ἀρσένιος
- + Ὁ Λιβάνου Παῦλος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Χαλεπίου Στεφάνου
- + Ὁ Βηρυτοῦ Γεράσιμος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Σελενκείας Γερμανοῦ
- + Ὁ Ἀρκαδίας Βασίλειος
- + Ὁ Κιλικίας Ἀλέξανδρος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἐμέσσης Ἀθανασίου.

Γ' Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων.

Παναγιώτατε καὶ σεβασμιώτατε ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὲ πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ ἐπιπόθιντε ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν μετριοτήτος, κύριε Ἰωακείμ. Τὴν ὑμετέραν περιδουλομένην ἡμῖν σεβασμίαν Παναγιότητα ἐν φιλήματι ἀγίῳ περιπτυσσόμενοι, ὑπερήδιστα προδραγοῦμεν.

Τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης ὡς ἀπαραίτητον ὅρον ἐν ταῖς ἀδελφικαῖς σχέσεσι τῶν ἁγιωτάτων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ πάντοτε μὲν, ἰδίᾳ δ' ἐν τοῖς κρισίμοις τούτοις καιροῖς λογιζόμενοι, οὐκ ἡμελήσαμεν ἀπὸ τῆς ἐπελθούσης ἐπ' ἐσχάτων, ὡς ἐκ τῶν καταλαβουσῶν ἡμᾶς περιστάσεων, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μητρὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, συνδιαλλαγῆς, δι' ἐπανειλημμένων πρὸς τε τὴν ὑμετέραν θειοτάτην Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν ἁγίαν καὶ ἱερὰν Σύνοδον κοινῇ τε καὶ κατ' ἰδίαν τηλεγραφημάτων, προκαλέσασθαι σύντονον τὴν προσοχὴν πρὸς εὐόδωσιν τῶν ὑμετέρων διαβημάτων δι' ἄρ-

σεως τῶν ἐπιπροσθούτων κωλυμάτων, ὧν δίχα σπουδαίως παρακωλύεται ἡ τῶν τῆς ὑμετέρας Ἐκκλησίας σοβαρῶν, μάλιστα δὲ νῦν, ὑποθέσεων ἄμυνά τε καὶ διευθέτησις. Ἐνθεν τοι δι' ἐλπίδος εἴχομεν ἀγαθῆς ταχέως ἀνακοινωθῆναι ἡμῖν καὶ τὴν πρὸς τοῦτο ἀπαραίτητον ἀναγνώρισιν τῶν διὰ τῆς ἀπὸ ἱς' παρελθόντος φεβρουαρίου μηνὸς διὰ συνοδικῆς πράξεως, ἥς ἀπ' εὐθείας ἤδη ἀποστέλλεται ᾧδε πιστὸν ἀντίγραφον, δεδογμένων. Ἡ γὰρ τοιαύτη ἀναβολὴ οὐ σμικρὰν τὴν ἀνωμαλίαν δημιουργεῖ ἐπὶ προφανεῖ βλάβῃ σπουδαιοτάτων τῆς ὑμετέρας Ἐκκλησίας συμφερόντων, κατανοουμένων καὶ ἄλλως μὲν, ἰδίᾳ δ' ἐξ ἐπισταμένης καὶ βαθείας τῶν περιστοιχίζουσῶν ἡμᾶς κρισίμων περιστάσεων καὶ ἐπιτοπίων συνθηκῶν ἀνασκοπήσεως καὶ μελέτης. Διὰ τοι τοῦτο, ἵνα μὴ ἐπὶ πλέον παραταθῇ ἡ ἐπαναφορὰ τῆς ἐν Χριστῷ εἰρήνης μεταξὺ τῶν ἁγιωτάτων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα συνοδικῶς διασκεψάμενοι, βεβαιώσασθαι μὲν καὶ διὰ τῶνδε τῶν πατριαρχικῶν καὶ συνοδικῶν γραμμάτων τὴν ἀπὸ τῆς ἐπελθούσης συνδιαλλαγῆς ἄχρι τῆς σήμερον ἐν ἀγάπῃ ἀδελφικῇ συνέργειαν πατριάρχου τε καὶ Συνόδου ὑπὲρ προασπίσεως τῶν ἀφορωσῶν τὴν ὑμετέραν Ἐκκλησίαν ὑποθέσεων, θερμωτάτην δὲ καὶ αὐθις τῇ πρωτοθρόνῳ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἀπευθῆναι παράκλησιν, ὅπως μὴ ἀπαξιώσῃ ἐπὶ πλέον ἀναβαλεῖν τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφικῶν σχέσεων, ἐχούσῃ ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἱερὰ ἡμῶν ἀδελφότης ἐν τοῖς κρισίμοις τούτοις καιροῖς ὑπὲρ τῶν ὅλων διεξάγει τὸν ἀγῶνα καὶ ἀδελφικῆς χρήζει ἀλληλεγγύης καὶ συναντιλήψεως, ὑπὲρ ἐξουδετερώσεως μὲν τῶν κατ' αὐτῆς ἐνεργειῶν τῶν ποικιλοῦντων ἐχθρῶν, διατηρήσεως δ' ἀκεραίας τῆς ὑπὸ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐμπεπιστευμένης αὐτῇ ἱεράς τε καὶ τιμωρῆσάτης παρακαταθήκης.

Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης «δῶν ἡμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν» καὶ κατευθῆναι τὰ διαβήματα ἡμῶν εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς στρατευομένης αὐτοῦ Ἐκκλησίας. Ἀμήν.

Ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ, αἰθ', μαΐου ε'.

+ Ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δαμιανός.

+ Ὁ Ἰορδάνου Μελέτιος, + Ὁ Φιλαδελφείας Σωφρόνιος, + Ὁ Γάζης Σωφρόνιος, + Ὁ Κυριακουπόλεως Βασίλειος, + Ὁ Μαδάβων Κορνήλιος.

Ὁ καμαράσης Παρθένιος. Ὁ δραγουμάνος ἀρχιμ. Βῦδωρος. Ἀρχιμ. Γερμανός, ἀρχιμ. Ἰννοκέντιος, ἀρχιμ. Γεράσιμος, ἀρχιμ. Ἰωσήφ, ὁ Μ. ἀρχιδιάκονος Κλεόπας, ἀρχιμ. Νικόλαος, ἀρχιμ. Κελαδίων.

ΤΑ ΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ἀπὸ 25 ἰουλίου μηνός

Πατριάρχην Δαμιανόν

Ἱερουσαλὴμ

Θεοῦ συναιρουμένου, ἀγιωτάτη Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ἀπεφώνητο συνοδικῶς ἐγγραφὴν ἱεροῖς διπτύχοις ὀνόματος ὑμετέρας Μακαριότητος κανονικῶς κατεχούσης ἱερὸν αὐτῆς θῶκον.

Πατριάρχης Ἰωακείμ

Πατριάρχην Γρηγόριον

Δαμασκόν

Θεοῦ συναιρουμένου, ἀγιωτάτη Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ἀπεφώνητο συνοδικῶς ἐγγραφὴν ἱεροῖς διπτύχοις ὀνόματος ὑμετέρας Μακαριότητος κανονικῶς κατεχούσης ἱερὸν αὐτῆς θῶκον.

Πατριάρχης Ἰωακείμ

Πατριάρχην Φώτιον

Ἀλεξάνδρειαν

Θεοῦ συναιρουμένου, ἀγιωτάτη Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ἀπεφώνητο συνοδικῶς ἐγγραφὴν ἱεροῖς διπτύχοις ὀνομάτων μακαριωτάτων πατριαρχῶν Ἀντιοχείας Γρηγορίου, Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ, κανονικῶς κατεχόντων ἱερὸν αὐτῶν θῶκον.

Πατριάρχης Ἰωακείμ

Πατριάρχην Ἰωακείμ

(27 ἰουλίου)

Φανάριον

Ἐν βαθείᾳ συγκινήσει σήμερον ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίᾳ ἀνεγνώσθη τηλεγράφημα Ὑμετέρας Παναγιότητος καὶ ἀνεπέμφθησαν εἰρηνοδότῃ Θεῷ εὐχαριστίαι εὐδοκήσαντι ἐπαναγαγεῖν σωτηρίους εἰρήνης δεσμοὺς μεταξὺ ἀγιωτάτων Ἐκκλησιῶν. Ἐν εὐγνωμοσύνῃ πολλῇ ἐκφράζοντες ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μετὰ περὶ ἡμᾶς ἀγίας Συνόδου τῇ τε Ὑμετέρᾳ θειοτάτῃ Παναγιότητι καὶ τῇ περὶ αὐτὴν Ἀγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ Μ. Ἐκκλησίας, ἐπὶ ἐπιδεικνυμένῳ ἐκτάκτῳ ἐνδιαφέροντι ὑπὲρ μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν, δεόμεθα Κυρίου ἐνισχύσει καὶ προαγαγεῖν ἀδελφικὸν σύνδεσμον καὶ ἀλληλεγγύην ἀγιωτάτων Ἐκκλησιῶν εἰς διηκεῖ παρίωσιν καὶ τούτων ἀνύψωσιν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ἐπ' ἀγαθῇ πάσῃς Ὁρθοδοξίας.

Πατριάρχης Δαμιανός.

Πατριάρχην Ἰωακείμ,

(26 ἰουλίου)

Φανάριον

Εὐχαριστοῦμεν διὰ συνοδικὴν ἀπόφασιν Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Σήμερον λειτουργήσαντες ἐμνημονεύσαμεν Ὑμετέρας Παναγιότητος. Ἀσπαζόμεθα Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ σεβασμιωτάτους συνοδικούς.

Ἀντιοχείας Γρηγόριος.

Πατριάρχην Ἰωακείμ

(3 ἀγούστου)

Φανάριον

Πνευματικὴ χαρὰ ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία, πληροφορηθεῖσα σήμερον ἀπόφασιν Μ. Ἐκκλησίας περὶ μακαριωτάτου πατριαρχοῦ Ἀντιοχείας κ. Γρηγορίου, ηὐλόγησεν Ὑψιστον ἐπὶ ἀποκαταστάσει εἰρηνικῶν σχέσεων μετὰ Ἀντιοχικῆς Ἐκκλησίας, καὶ συνοδικὴ διαγνώμη ἐνέγραψεν ὄνομα πατριαρχοῦ Ἀντιοχείας ἱεροῖς αὐτῆς διπτύχοις, ἀναγγείλασα (Αὐτοῦ) Μακαριότητα.

Πατριάρχης Δαμιανός.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ἐπισκεψάμενοι τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην οἱ ἐν Αἰγύπτῳ πρόκριτοι ὀρθόδοξοι κκ. Γεώργιος Ζιδάν, Χασήπ Οὐμπριλὴ καὶ Ἀζίζ Ἀδουδάν ἐφέντηδες, ἐξέφρασαν τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ἐπὶ τῇ ἀποκαταστάσει τῶν κανονικῶν μεταξὺ αὐτῆς τε καὶ τῆς Ἀντιοχειακῆς σχέσεων, δι' ἣν γενικῶς εὐγνωμονοῦσι πάντες.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος — Τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Μεθύμνης ἀγγείλαντος ἐγγράφως ὅτι ἀδυνατεῖ, ἕνεκα λόγων ὑγείας, ν' ἀποδεχθῇ τὴν ὡς συνοδικοῦ μέλους πρόσκλησιν, ἐκλήθη χθὲς μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὁ πανιερ. μητροπολίτης Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Κωνσταντίνου.

Ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ Ταμείου — οἱ ὁμογενεῖς Καλλιπόλεως συλλέξαντες ἐξ ἐράνων ἀπέστειλαν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα, 1043 γρόσια καὶ 30 παράδες. Πολλοὶ κοινότητες ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἴκουμ. πατριαρχ. θρόνου δινάμεναι νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τῶν ἐλλήνων Καλλιουπόλεως.

Ἐπισκέψεις ἐπίσημοι. — Τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ ἐπεσκέψαντο καὶ συνεχάρησαν ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ἐπὶ τε τῷ διορισμῷ καὶ τῇ αἰσίᾳ παρ' ἡμῖν ἀφίξει αὐτοῦ τὸν ἐξοχ. παρὰ τῇ Ὑ. Πύλῃ πρεσβευτὴν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Μαυρίου Μπομπάρ ὁ παν. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Βενιαμὶν μετὰ τοῦ Ἀ' γραμματέως τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου καὶ Μ. πρωτεκδίκου κ. Π. Δ. Νικολοπούλου. Τῇ δευτέρᾳ, προχθὲς, ὁ ἐξ. πρεσβευτὴς, ἐλθὼν εἰς τὰ πατριαρχεῖα πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ παλατιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριαρχοῦ, προσευχομένου κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, κατέλιπεν ἐπισκεπτήριον.

Οἱ νεώτεροι ψήφισθέντες μητροπολίται. — Ἀφικόμενος τῇ παρασκευῇ ἐτέλεσεν ἐν τε τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ κατόπιν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, ἐπὶ τῷ μεγάλῳ μνηύματι, τὴν νενομισμένην εὐχαριστίαν, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Γερμανός. — Τῷ σαββάτῳ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Ἱερόθεος, προπεμφθεὶς ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχοῦ ὑπὸ τοῦ ἱεροῦλγ. δευτερεύοντος. Τὸν ἀναχωροῦντα προέπεμψαν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου οἱ σεβασμ. μητροπολίται Νικαίας, Γρεβενῶν, Πρεσπῶν καὶ 40 Ἐκκλησιῶν, οἱ πανοσιολγ. Μ. πρωτοσύγκελλος καὶ ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ πολλοὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Φιλογένεια μοναχῶν. — Ὑπὸ τῆς εὐαγοῦς ἀδελφότητος τῆς ἱερᾶς πατριαρχικῆς σταυροπηγιακῆς ἐν

Κύριον μόνως τῆς Θεοτόκου τοῦ Κύκκου ὠρίσθη χορηγία ἐπίσημον τῇ ἱερᾷ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης ἐκ τῶν ἀγγλικῶν τριάκοντα, κατὰ τὴν πρὸς τὴν ἐφορίαν ἐπιστολὴν τοῦ πανοσιολ. αὐτῆς ἡγουμένου κ. Γερασίου, ἀρχαίου τοῦ φίμου τῆς σχολῆς ταύτης.

Εκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ.—Κατὰ τὴν γενομένην τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ κοινὴν ἱερὰς Συνόδου καὶ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου συνεδρίαν, ὠνομάσθησαν μέλη τῆς Πατριαρχικῆς Κεντρικῆς Εκπαιδευτικῆς Επιτροπῆς, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Σάρδεων κ. Μιχαὴλ Κλεοδούλος, σχολάρχης τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς διατελὼν καὶ πρότερον τοιοῦτος, ὁ αἰδεσιμ. καθηγητῆς πρεσβύτερος Ἀλέξ. Ζώτος, καὶ οἱ κκ. Μ. Σάλτας βουλευτῆς Μιτυλήνης, Λεωνίδας Γ. Λιμοράκης, ἱατρός, καὶ Ἀλ. Πανταζής, δικηγόρος. Μέλος ἐκπροσωποῦν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ τὸ Συμβούλιον διατελεῖ ὁ ἐκ τῶν ἐντίμων αὐτοῦ μελῶν κ. Γ. Θεοχαρίδης.

Κανονικὴ ὁδία.—Τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Μιχαὴλ κ. Νικολάῳ, κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, συνδικτικῶς ἐχορηγήθη ἡδεια τῆς εἰς τὴν πρωτεύουσάν ἐλεύσεως, ἔκκεν ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν υποθέσεων.

Μ. τοῦ Γένους Σχολή.—Τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον ἐπεκύρωσε, κατὰ τὴν τελευταίαν διοικητικὴν αὐτοῦ συνεδρίαν, τὸν γενόμενον ὑπὸ τῆς ἐφορίας τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς διορισμὸν τοῦ νέου αὐτῆς καθηγητοῦ ἐλλογίμου διδάκτορος κ. Δ. Σάρρου, πρώην ἐπόπου τῆς παιδείας ἐν Ὑρκῇ καὶ γυμνασίου τῆς ἐν Σέρραις καὶ πρότερον ἐν Ἀδριανουπόλει.

Τεκμήρια φιλοπατρίας.—ὑπὸ τῶν ἐν Πλατάνοις τοῦ Πόντου ἀξιοτίμων ἐφόρων τῶν σχολῶν ἀπεστάλη εἰς τινὰς ρωσσικὰς πόλεις ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐν Πλατάνοις ἐκπαιδευτηρίων, περιοριζομένην μετὰ τῶν ὁμογενῶν. Ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων ἐν τέσσασιν περιφερείαις 3800 ρουβλίων ἡ ἐπιτροπὴ τῆς εἰσπράξεως ἔλαβε μόνον 174 ρουβλία ὡς ἐξόδα πελοδείας, ἥτοι σχεδὸν πέντε τοις ἑκατὸν, διότι τέσσαρες ὁμογενεῖς, ἐθνοφίλοντες καὶ θεάρεστον πράττοντες ἔργον, ἀνέλαβον τὴν πληρωμὴν τῶν ὁδοπορικῶν ἐξόδων.

Ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ.—Ἀνακοινωθέντων ἐν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ τῶν γενομένων κατὰ τὰ ἐγκλίνα τοῦ νέου οἴκου τῆς ἐν Σαχιν-κισι Φιλοπτώχου τῶν κυρίων Ἀδελφότητος, ἐνεκρίθη τῇ παρελθούσῃ ταύτῃ συνοδικῶς ἐν ἀποστάλῃ ἱερὰς τῆς εἰκῶν, μνημεῖον μετὰ μόνιμον τῶν εὐχῶν καὶ τῆς εὐχεσεύης τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὰς οὐρανθρώπους ὑπὲρ τῶν πασχόντων μεριμνῶντες κυρίας, πεπνυμένον δὲ φυλακτῆριον τοῦ τε καὶ ἐκκλησιαστικῶν οἴκου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μετὰ φόβου Θεοῦ ἐργαζομένων.

Αἱ «Βερολίνεαι εἰδήσεις», φύλλον γερμανικὸν ἔγκριτον, ἐδημοσίευσε τῇ 14 (27) ἰουλίου σπουδαῖον ἄρθρον ὁρμηλόμενον εἰς τὸν κάλκμον νομομαθοῦς ὁμογενοῦς, πολλὰ καὶ ἄλλα γράψαντος περὶ τῆς ἐν Ἀνατολῇ καταστάσεως.

Ἐξέταζον καὶ τῶν ὁ φιλόπονος ἀρθρογράφος τὴν ἐν γένει κατὰ τὴν καὶ τὴν θέσιν τῶν μὴ μουσουλμανικῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ θρησκευμάτων καὶ φυλῶν ἀπέναντι τῆς μουσουλμανικῆς ἀρχῆς, εὐρίσκει ὅτι ἀδύνατος ἔσται ἡ τῶν ἐθνικοτήτων ἐφομοίωσις, οἱ καὶ ἄλλοι μετὰ καὶ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΧΑΛΚΗΣ

Φέρονται εἰς γνῶσιν τῶν μελλόντων νὰ εἰσχωθῶσιν εἰς τὴν κατὰ Χάλκην ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολὴν τὰ ἑξῆς:

α.) Ὅτι ἐρέτος προσληθῆσονται διὰ διχωνισμοῦ δώδεκα μαθηταὶ καὶ οὗτοι μόνον διὰ τὴν Α' τάξιν.

β.) Αἱ αἰτήσεις τῶν πρὸς ἐξέτασιν προσερχομένων γενήσονται δεκάς μέχρι τῆς 2) κύγουστου κατ' ἄνωγον ὅρον, ὑποχρεομένων ἑκά νὰ ἐπισυνάψωσιν αὐτῶν ἀπαρχιτήτως α.) βραβειτικὸν βεβαιῶν τὴν ἡλικίαν αὐτῶν, β.) ἐνδεικτικὸν βεβαιωτικὸν τῶν οἰωνήποτε σπουδῶν, γ.) πιστοποιητικὸν χρηστότητος ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου ἢ ἐπισκόπου τῆς ἐπαρχίας, ἐξ ἧς ὁρμῶνται καὶ δ.) πιστοποιητικὸν ὑγιείας ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τῆς περιφερείας, ἢ τῆς ἀνέμου.

γ.) Πάντες οἱ προσληθῆσόμενοι προσληθῆσονται εἰς ἱατρικὴν ἐξέτασιν ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐξ ἱατρῶν.

δ.) Μετὰ τὴν ἰσοδυναμίαν προκριθῆσονται συνδῶ τῷ 59 ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ οἱ ὁρμῶμενοι ἐξ ἐπαρχίας. ἐξ ἧς οὐδεὶς ἐν τῇ Σχολῇ ὑπάρχει μαθητής.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 25 ἰουλίου 1909.

(ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐφορίας τῆς Θεολ. Σχολῆς)

ΛΥΠΗΡΑΙ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Ἐξ αὐθεντικῆς ἐκθέσεως ἐραυίζόμενοι ἐξιστοροῦμεν περιληπτικῶς τὰς ἐν Οὐζούν-Κιοπροῦ ἐκ λυπηρῶν παρεξηγήσεων ἐκτυλιχθείσας ἀξιοθρηνήτους σκηνάς.

«Τὴν 1ην Ἰουνίου, εἰς τὸν συνδρομητικὸν σταθμὸν Ὀζούν-Κιοπροῦ εὐρέθη κιβώτιον ὅπλων, ἀποστελλομένων εἰς Βαχά-ἔσκη, μετὰ βουλγαρικὴν ἐπιγραφὴν, εἰς τὸν Ἕλληνα ὑπὸν Ἀργυρόπουλον. Τὸ κιβώτιον εἶχεν ἐπάνω αὐτῷ καὶ κάτωθεν 25 ὅπλα γιγὰ. Συλληφθεὶς ὁ ἀμαξὶς Σωτήριος Γεωργίου κατέθηκεν ὅτι ἐφόρτωσε τὸ κιβώτιον ὁ πρόκριτος Βουλγάρος Ὀζούν-Κιοπροῦ Ζαφροκόγλου, καὶ ἀμέσως ἐφυλακίσθησαν ἅκετοι Βούλγαροι. Τότε ὁ ἐκ Χάλκας Κιοπροῦ Ζουμπούλης Ράλλη ὠδήγησε τοὺς φυλακισμένους Βουλγάρους νὰ εἰπῶν ὅτι τὰ ὅπλα αὐτῶν ἀνέκειντο εἰς τὸν διδάσκαλον Καβατζὶ Γεωργίου Καρκαχάν, εἰς τὴν εἰκὴν, τοῦ ὁποῦ καὶ εὐρέθησαν πράγματι ἕως 50 φυσίγγια.

Αὐθημερὸν ὁ παπᾶ Δημήτριος τοῦ Σαχίν-κισι ἐπιστρέφων ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἠγόρασεν ἐκεῖθεν δι' ἐκὺτόν καὶ τὸν μικτῆρνον τοῦ χωρίου, ἀντὶ 40 γροσίων, δύο μικρὰ ρεβόλβερ καὶ ἀνὰ 15 φυσίγγια.

Τὸ γεγονός τοῦτο, ἐκληφθέν ὡς γενικὴ τις προετοιμασία τῶν ὀρθοδόξων, ἐξώθησε τὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς εἰς ἐρεῦνας καὶ ἐρελῆκσιν τὸν Χαράλαμπον Κύρου ταμίαν τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, ἧς κατέσχον καὶ τὰ βιβλία.

«Τὴν ἐπιούσαν προέβησαν εἰς ἐρεύνας εἰς τὸ χωρίον Καβατζικ εἰς τὰς οἰκίας τῶν δύο ἱερέων καὶ ἄλλων φίλων δῆθεν τοῦ εἰρημένου διδασκάλου αὐτῶν Γ. Καρχάκη, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου· ἀλλ' οὐδὲν εὑρον, ἐν τε Οὐζούν-Κιοπροῦ καὶ ἐν Καβατζικ.

Ἐπίσης τὴν ἰδίαν ἡμέραν τηλεγραφικῶς διετάχθησαν καὶ αἱ ἀρχαὶ Κεσσάνης καὶ προέβησαν εἰς ἐρεύνας ἐν τῷ μεγάλῳ χριστιανικῷ χωρίῳ Γραπούνα, πατρίδα τοῦ εἰρημένου διδασκάλου, ἀλλ' οὐδὲν εὑρον.

Οὐχ ἥττον αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ προέβησαν εἰς συλλήψεις καὶ αὐστηρὰς ἀνακρίσεις τοῦ πρώτου τυχόντος Ἑλληνο- καὶ ἐφυλακίσθησαν καὶ ἀνεκρίθησαν πολλοί, ἐν οἷς οἱ ἱερεῖς Καβατζικ Ἀλέξανδρος καὶ Θεόδωρος, ὁ παπᾶ Μόσχος, ἐκ τοῦ χωρίου Μελκότσι ἐφημερεύον ἐν Οὐζούν-Κιοπροῦ, ὁ παπᾶ Δημήτριος διὰ τὰ ἀνωτέρω δύο ρεβόλβερ, καὶ ὁ διδάσκαλος, ἐν Οὐζούν-Κιοπροῦ τῶν ἱερῶν Ν. Μακρῆς, τελειόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, διότι δὲν ἐδέχθη ἐν τῷ δωματίῳ του ἐν τῷ ἀρενχωρίῳ «τὰ Λαμπάδριδε» τὴν στρατιωτικὴν ἐρευναν.

Ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος οἰκονόμος παπᾶ Εὐγένιος, ἐν ἐλλείψει τοῦ Κεχμακῆν Οὐζούν-Κιοπροῦ, διεμαρτυρήθη εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τὸν Καδῆ, ἀντιπροσωπεύοντα τὸν Κεχμακῆν, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη.

Περαιωθεῖσιν ἐν τούτοις τῶν ἀνακρίσεων ἀπελύθησαν καὶ οἱ ἱερεῖς, ἐκτὸς τοῦ παπᾶ Θεοδώρου, καὶ εἰς τὰς φυλακὰς μένει εἰσέτι καὶ ὁ Χρῆστος Κύρου, τμητῆς τῆς Φιλοπτώχου, ὥς οὐ φαίνεται ἐξελεγχθῶσι τὰ βιβλία τῆς Ἀδελφότητος.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ γεγονός ἐμεγαλοποιήθη, ἐκ Θεσσαλονίκης ἐστάλησαν ἰδιαιτέροι στρατιωτικοὶ ἀπεσταλμένοι, οἵτινες καὶ ἐξακολουθοῦσι τὰς ἐρεύνας, ἀνακρίσεις, φυλακίσεις καὶ ἀπολύσεις τοῦ τυχόντος ὀρθοδόξου.

Ἐκτὸς τοῦ Οὐζούν-Κιοπροῦ μετέβησαν καὶ εἰς τὸ Μικρὸν-Ζαλούφι, τῆς ἐπαρχίης Διδυμοτείχου, καὶ προέβησαν εἰς κατ' οἶκον ἐρευναν καὶ, ὡς εἰκός, δὲν εὑρον οὔτε ὄπλα οὔτε φυτίγια.

Περὶ τὸν νῦν προσθέσωμεν τὸν φόβον καὶ τρόμον πάντων τῶν κατ' οἶκον.

Η ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

(συνέχεια τεύχους 30)

Αἱ εἰδήσεις ὅμως τῶν σταυροφόρων χρονογράφων παριστῶσι τὴν ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα καὶ τὸν ἑλληνικὸν καθόλου κλήρον τῆς Ἱερουσαλὴμ διωργανωμένον, κατὰ τὸ μέχρι καὶ σήμερον ἐπικρατοῦν σύστημα. Ἰδρυσαν δὲ καὶ οἱ σταυροφόροι ἀγιοταφικὸν τάγμα, ὅπερ ἔμεινεν ἀνεξάρτητον ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου. Ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως τὴν πρωτεύουσιν θέσιν κατέλαβε τὸ λατινικὸν ἀγιοταφικὸν τάγμα, συγκατασχὼν οὐ μόνον τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀλλὰ καὶ τὰ ἀλλαχοῦ κτήματα τοῦ Ἀγίου Τά-

φου. Εἰς τοὺς ἑλληνας ἀγιοταφίτας παρεχωρήθη ὁ ναὸς τῆς εὐρέσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ ἰδιαιτέρα ἀγία τράπεζα πρὸ τοῦ Ἀγίου Τάφου, ἥτοι τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Κέντρον δὲ τῶν ἐκτὸς τοῦ ναοῦ ἐλλήνων μοναχῶν καὶ κληρικῶν ἐγένετο τὸ παρὰ τὸν πύργον τοῦ Δαυὶδ Μετόχιον τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Σάβα, ἧς ὁ ἡγούμενος ἐκεῖ ἐδρεύων ἀνέλαβεν εἰδὸς τι τοποτηρητείας τοῦ ὀρθοδόξου πατριάρχου, διότι δὲν ὑπῆρχεν ἑλλην σκευοφύλαξ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως. Εἰς ἀντικατάστασιν δὲ τοιοῦτου σκευοφύλακος ἀπεστέλλετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν βασιλέων ἰδιαιτερον λαϊκὸν πρόσωπον. Τῷ 1122 τοιοῦτος ὑπῆρχεν ἐν Ἱεροσολύμοις Γεώργιος τις, φέρων τὸν τίτλον «ἀρχων καὶ κριτῆς τῆς Ἀγίας Πόλεως, χαρτοφύλαξ καὶ μέγας σκευοφύλαξ τῆς Ἀγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως». Διαταγὴ δὲ αὐτοῦ ἐγένετο τὸ σωζόμενον ἐν ἀντίγραφον τοῦ τυπικοῦ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἔχον μεγάλην ἱστορικὴν πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχαιολογικὴν αὐτοῦ ἀξίαν. Ἀγιοταφίτων ὀνόματα ἐκ τῆς ἐποχῆς τῆς Λατινοκρατίας ἐλάχιστα ἡμεῖς γνωρίζομεν. Ἐν τινι ἐγγράφῳ τοῦ 1173, δι' οὗ παρεχωρήθη ὑπὸ τῶν σταυροφόρων μοναστήριον τι εἰς τὸν ἑλληνα ἐπισκοπον Ἐλευθερουπόλεως καὶ Γάζης, ὑπογράφονται «Θεόκτιστος πρωτοπαπᾶς καὶ δούλος τοῦ Ἀγίου Τάφου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», δύο ἑλληνες ἱερεῖς τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, Ἰωάννης καὶ Στέφανος, ὁ πρωτοδιάκονος Γεώργιος καὶ ὁ διάκονος τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀβράμιος. Εἶνε γνωστὰ ἄλλων μοναχῶν ὀνόματα, ἀσχολουμένων περὶ τὰ γράμματα, ἐν τέλει δὲ τοῦ ΙΓ' αἰῶνος ἤκμασεν ὁ διαπρεπὴς ὑμνογράφος Νεῖλος, συντάξας τὰ «Δίπτυχα» τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, μετὰ κανόνος καὶ τροπαρίων. Το ἔργον αὐτοῦ ἔχει μεγίστην οὐ μόνον θεολογικὴν ἀλλὰ καὶ ἱστορικὴν ἀξίαν, ὥστε ἀναγράφον τὰ ὀνόματα τῶν ἐπισκόπων καὶ πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων, μεθ' ἱκανῆς ἀκριβείας.

Μετὰ τὴν φυγὴν τῶν σταυροφόρων οἱ ἑλληνες ἀγιοταφίται κατέλαβον πάλιν τὴν προτέραν αὐτῶν θέσιν ἐν τοῖς προσκυνήμασιν, ὑπὸ τὴν προστασίην δὲ τῶν βασιλέων ἀποκατεστάθησαν καὶ οἱ ὀρθόδοξοι πατριάρχαι ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀγνωρισθέντων τῶν προνομίων καὶ δικαίων αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Σαλαχιδίν, τοῦ καταλύσαντος τὸ πρόσκαιρον λατινικὸν κράτος. Οἱ βασιλεῖς Κωνσταντινουπόλεως ἦλθον εἰς σχέσεις πρὸς τε τὸν Σαλαχιδὴν καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν κρατήσαντας τῆς Παλαιστίνης μαμλούκους. Σώζονται καὶ σχετικαὶ ἐπιστολαὶ τῶν τε ἐλλήνων καὶ τῶν μαμλούκων ἡγεμόνων περὶ διαφορῶν ὑποθέσεων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἐξ ὧν καταφαίνονται αἱ μέριμναι τῶν ἐλλήνων περὶ αὐτοῦ. Τινὲς τῶν πα-

τριαρχῶν μετέβαινον, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς δὲ τούτων, ὁ πολὺκροτον δρᾶσιν ἀναπτύξας Λάζαρος, ἔστεψεν εἰς βασιλέα τὸν Ἰωάννην Καντακουζηνόν. Ἄλλοι πατριάρχαι ἐγένοντο γνωστοὶ ὡς λόγιοι, ὡς ὁ Δωρόθεος Α' (1376—1417), ἰδιοχείρως ἀντιγράψας πλείστα τῶν σωζομένων ἐπὶ χειρογράφων τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς βιβλιοθήκης. Ἐπὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Θεοφίλου Β' (1417—1424) λόγιος μοναχός, κατὰ τὰς εἰδήσεις ρώσσω προσκυνητῶν, διεκρίνετο ὁ Ἰσακὲς μ, γειόμενος ὥστε ρον πατριάρχης (μετὰ τὸ 1431). Ἐπειδὴ δὲ τὸ βυζαντινὸν κράτος ἤρξατο παρακμάζον, οἱ πατριάρχαι Ἱεροσολύμων ἀπευθυνόμενοι καὶ πρὸς τοὺς ρώσσους ἡγεμόνας, πρὸς βοήθειαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας, κατάρθουν νὰ διασώζωσι τὸ ἐκ τῶν μαμλούκων κινδυνεύον Πατριαρχεῖον. Προσθέσωμεν πᾶσι τούτοις ὅτι οἱ ἡμέτεροι βασιλεῖς, ὡς προστάται τοῦ Πατριαρχείου, ἐπεκύρουν ἐκάστοτε τὴν ἐκλογὴν τῶν πατριαρχῶν, σώζεται δὲ τὸ ἐπικυρωτικὸν τῆς ἐκλογῆς τοῦ πατριάρχου Δωροθέου ἔγγραφοι.

Ἡ θέσις τοῦ Πατριαρχείου ἐπεδεινώθη περὶ τὰ μέσα τοῦ 15 αἰῶνος, ὅτε ἔπεσε μὲν ἡ Κωνσταντινούπολις (1453) ἐπέκειτο δὲ καὶ τοῦ τῶν μαμελούκων κράτους ὑπὸ τῶν τούρκων ἢ κατάλυσις. Ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος Γ' (περὶ τὸ 1453), ἐκ τῶν μοναχῶν τοῦ ἁγίου Τάφου, διαλαθὼν τὴν προσοχὴν τῶν μαμλούκων, μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς τὸν πορθητὴν Μωάμεθ Β' (1451-1481), ἔλαβε δὲ παρ' αὐτοῦ ἔγγραφον κυριότητος ἐπὶ τῶν προσκυνημάτων, δηλώσας ὑποταγὴν εἰς αὐτὸν, ἐκ μέρους αὐτοῦ καὶ τῶν ἐλλήνων μοναχῶν τοῦ ἁγίου Τάφου. Συνεπεία ὅμως τοῦ διαβήματος τούτου τοῦ πατριάρχου, οἱ Ἕλληνες μοναχοὶ κατέστησαν ὑποπτοὶ πρὸς τοὺς μαμλούκους, οἵτινες κατεπίεσαν αὐτοὺς, περιαγαγοντες τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων εἰς οἰκτροτάτην θέσιν, ἣν φαίνεται ὅτι ὠφελήθησαν οἱ λατῖοι. Διότι τελευταῖοι τινες πατριάρχαι τῆς ἐποχῆς ταύτης πρόσκεινται αὐτοῖς, ἀποδεχόμενοι τὰς ἀποφάσεις τῆς φλωρεντινῆς Συνόδου (1439) καὶ λαμβάνοντες βοήθειαν παρὰ τινων τῆς Δύσεως ἡγεμόνων. Οἱ πατριάρχαι οὗτοι τῆς τελευταίας πεντηκονταετίας τοῦ 15 αἰῶνος ἐξελέγοντο, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐκ παλαιστινίων κληρικῶν, τοῦ ἐσχάτου δὲ αὐτῶν, τοῦ Μάρκου Γ', σώζεται ἐν τινι χειρογράφῳ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου ἀραβιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ ὑπογραφή μετὰ χρονολογίας τοῦ ἔτους 1505.

Ἦτο δὲ οἰκτροτάτη καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. «Διὰ τὸ εἶναι—διηγείται ὁ Δοσίθεος—τὴν Παλαιστίνην ὑπὸ τὸν Σουλτάνον τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ ρωμαίου (=ἐλληνας), ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον, ὑπὸ τοὺς ὀθωμανοὺς, οὐκ

ἀπῆρχοντο εὐκόλως οἱ χριστιανοὶ εἰς προσκύνησιν, ὅθεν καὶ οἱ πατριάρχαι ἦσαν πτωχότατοι· σημεῖον δὲ πρῶτον, ὅτι τὰ μοναστήρια καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Τάφου καὶ τῆς Βηθλεὲμ οὐδεμίαν ἀνακαίνισιν εἶχον, εἰς τὰ ἀπηλειφότα μέρη καὶ ἐπαπειλοῦντα πτώσιν· δεύτερον ὅτι μήτε κἂν ἱερὰ σκεύη ἢ ἄμφια εἶχον, ὅθεν πανίοις ἱεροῖς ἐλειτούργοι καὶ τρικλήριον εἶχοι σιδηροῖν· τρίτον ὅτι οἱ πατριάρχαι ἔζων ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, μὴ ἔχοντες οὔτε ἔλεος, οὔτε πρόσδοτον· καὶ διὰ τοῦτο ἠκολούθησε καὶ τῇ κοινότητι τῶν χριστιανῶν ἔνδεια, ἀφ' ἧς ὅσα τίκονται οἶδασιν πάντες». Συνεπεία τῆς ἀπεριγράπτου ταύτης δεινότητος τῆς καταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἔμελλε νὰ διατρέξῃ αὕτη κίνδυνον ὀλέθρου ἢ ἀφορμιώσεως πρὸς τοὺς πλουσίους καὶ πολυδυνάμους ξένους, ἂν μὴ ἀνελάμβανε πάλιν τὴν ἄμεσον αὐτῆς προστασίαν τὸ ὅλον ἡμῶν ἔθνος, καί τοι τοῦτο, μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εὐρέθη ἐν δεινῇ ἐξωτερικῇ καὶ ἐσωτερικῇ καταστάσει.

Διότι ἤδη κατὰ τὸν 15 καὶ 16 αἰῶνα, ὅτε οἱ Ἕλληνες μοναχοὶ δεινῶς ὑπὸ τῶν μαμλούκων κατεπιέζοντο, ἔδειξε νὰ διεξαχθῶσιν ἀγῶνες ὑπὲρ τῶν προσκυνημάτων πρὸς τοὺς ἀλλοδόξους, ἐν τοῖς ἀγῶσι δὲ τούτοις γενναῖοι ἐπικούροι τῶν ἐλλήνων ἐφάνησαν οἱ ὀρθόδοξοι Ἰβηρες καὶ ἐν μέρει οἱ σέρβοι. Οἱ λατῖνοι, ἀντιπροσωπευόμενοι ὑπὸ τοῦ ἐγκαθιδρυθέντος ἐν Παλαιστίνῃ τάγματος τῶν φραγκισκανῶν, τῇ συγκαταθέσει τῶν ἐλλήνων, κατώκησαν ἐν τῇ μονῇ τῆς Σιών· τούτου ἕνεκα, ἡ σφραγὶς τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν ἔφερε τὴν ἐπιγραφὴν *Sigillum Guardiani sacri Conventis Montis Sion*. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς Σιών ἀφορμώμενοι, μετὰ τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου ἐγκαθιδρυμένων ἀρμενίων, ἀνέλαβον ἀργαλεώτατον ἀγῶνα πρὸς κατάληψιν τῶν προσκυνημάτων.

(ἔπεται συνέχεια)

Ἀρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

40. ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ΚΤΡΙΑΚΗΣ Δ'.

Ἡ 2 τοῦ μηνὸς αὐγούστου, κατὰ τὰ Μηναῖα καὶ τὸν Συναξαριστὴν, γεραίρει τὸν πρῶτον τῶν διακόνων πρωτομάρτυρα **Στέφανον**, ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τοῦ λειψάνου αὐτοῦ—τοὺς μάρτυρας **Κωνσταντίνον, Μάξιμον καὶ Δάδαν**, ἐπὶ τῇ εὐρέσει τῶν λειψάνων αὐτῶν—τὸν ἐν εὐσεβείᾳ κοιμηθέντα μέγαν ἡμῶν αὐτοκράτορα **Ἰουδτινιανόν**—καὶ τὴν ἀνάμνησιν τῶν **ἐγκιανίων τοῦ ναοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου**, κειμένου πλησίον τῆς ἁγίας Σοφίας.—Καὶ ὁ μὲν Ἰουστινιανὸς ἐγεραίρετο τοπικῶς ὡς ἅγιος, ὡς πρόμαχος τῆς